

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นผลการวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไปที่ส่งผลต่อคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะการวิจัย ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. วิธีการดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผลการวิจัย
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. เพื่อศึกษาคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไปกับคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไปที่ส่งผลต่อคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน วิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 35 แห่ง ปีการศึกษา 2565 จำนวน 555 คน (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. ออนไลน์ : 2565)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน วิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2565 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเทียบหากกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 607-610 ; อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 43) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 234 คน ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยใช้ประเภทของสถานศึกษาเป็นชั้นของการสุ่ม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุมตามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปเป็นนิยามศัพท์ของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป และคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง

2. เลือกเทคนิคที่ใช้ในการวัด ในครั้งนี้เลือกเทคนิคการวัดเจตคติของตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert Scale) ที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับจากมากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด ดังนี้

5 หมายถึง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป หรือคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่างอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป หรือคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่างอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป หรือคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่างอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป หรือคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่างอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป หรือคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่างอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. สร้างข้อความเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไปและข้อความเกี่ยวกับคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 81 ข้อ และข้อความเกี่ยวกับคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 32 ข้อ ตามนิยามศัพท์ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4. นำข้อความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ขอคำแนะนำและตรวจสอบความเที่ยงตรงของข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของข้อความรายข้อว่าข้อความแต่ละข้อตรงกับสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยให้ +1 คะแนน ถ้าลงความเห็นว่ายตรง ให้ 0 คะแนน ถ้าลงความเห็นว่ายไม่แน่ใจ และให้ -1 คะแนน ถ้าลงความเห็นว่ายไม่ตรง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ออกไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ได้ดังนี้ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตึถัดไป ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 และแบบสอบถามคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00

5. นำข้อความที่คัดเลือกไว้ตามข้อ 4 มาสร้างเป็นแบบสอบถามการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตึถัดไปและคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยจัดเรียงข้อความหรือข้อคำถามตามลำดับของตัวแปร แล้วนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มทดลองที่เป็นผู้บริหาร ครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item-Total Correlation) คัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้ข้อความที่ใช้สอบถามการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตึถัดไป จำนวน 81 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.49 ถึง 0.91 และได้ข้อความที่ใช้สอบถามคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง จำนวน 32 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.71 ถึง 0.92

6. นำข้อความที่คัดเลือกไว้ตามข้อ 5 มาสร้างเป็นแบบสอบถามการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตึถัดไปและแบบสอบถามคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยจัดเรียงข้อคำถามตามลำดับของตัวแปร แล้วนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้บริหาร ครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ทดลองใช้ครั้งแรก จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้อามาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990)

: 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป เท่ากับ 0.99 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง เท่ากับ 0.98

7. นำแบบสอบถามที่หาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นแล้วตามข้อ 6 ที่สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ถึงผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย และส่งคิวอาร์โค้ดของแบบสอบถามเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบแบบสอบถามออนไลน์ได้สะดวกขึ้น โดยวิธีการส่งเครื่องมือด้วยตนเองและส่งทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งขอความอนุเคราะห์ให้โรงเรียนตอบกลับแบบสอบถามออนไลน์ และเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ โดยผู้วิจัยกำหนดวันในการตอบกลับแบบสอบถามออนไลน์ และกำหนดวันในการรับเครื่องมือจากสถานศึกษาที่ส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยรับแบบสอบถามคืนและข้อมูลการตอบรับแบบสอบถามออนไลน์ที่มีความสมบูรณ์ 234 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้วยวิธีหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 121)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคความปรกติถัดไป อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคความปรกติถัดไป อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. วิเคราะห์คุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา ด้วยวิธีหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์การแปล
ความหมายของคะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 121)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง
อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง
อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง
อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง
อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
ในยุคความปรกติถัดไปกับคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment
Correlation Coefficient) โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 121)

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่า 1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.80 - 0.99 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูงมาก

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.60 - 0.79 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูง

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.40 - 0.59 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันปานกลาง

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.20 - 0.39 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันต่ำ

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.01 - 0.19 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันต่ำมาก

4. วิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไปที่ส่งผล
ต่อคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาด้วยวิธีการ
วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตึ๊ดไปที่ส่งผลต่อคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปเป็นประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตึ๊ดไป สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตึ๊ดไปที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารงานวัดผลและประเมินผล และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตึ๊ดไปที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริหารงานวิทยบริการและห้องสมุด

2. ผลการศึกษาคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่างที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่างที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความรู้

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตึ๊ดไปกับคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับความสัมพันธ์กันสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

4. ผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตึ๊ดไปที่ส่งผลต่อคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา คือ ด้านการบริหารงานแผนกวิชา ด้านการบริหารงานสื่อการเรียนการสอน ด้านการบริหารงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ เท่ากับ 0.750 ค่ากำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ เท่ากับ 0.563 สามารถร่วมกันพยากรณ์คุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง ได้ร้อยละ 56.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถสร้างสมการในการพยากรณ์หรือสมการถดถอยได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.534 + 0.320 (X_6) + 0.172 (X_3) + 0.102 (X_1) + 0.076 (X_5)$$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_y = 0.431 (X_6) + 0.222 (X_3) + 0.136 (X_1) + 0.118 (X_5)$$

ทั้งนี้ จากสมการพยากรณ์แสดงให้เห็นว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป 1 หน่วย ทำให้คุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่างเปลี่ยนไปที่ 0.320, 0.172, 0.102 และ 0.076 หน่วย ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป ที่ส่งผลต่อคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการบริหารงานวัดผลและประเมินผล ด้านการบริหารงานสื่อการเรียนการสอน ด้านการบริหารงานแผนกวิชา ด้านการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ด้านการบริหารงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านการบริหารงานวิทยบริการและห้องสมุด ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากโลกยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลก่อให้เกิดการแข่งขันด้านสังคมเศรษฐกิจ การเมือง ค่านิยม วัฒนธรรมข่าวสารที่มีการเชื่อมโยงกันอย่างรวดเร็ว นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงของการบริหารจัดการในหน่วยงาน รวมทั้งมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างขององค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานให้สามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาควรที่จะพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการศึกษา เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและทักษะอย่างเพียงพอ การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2555 : 1) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษาและเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อมก็อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรภรณ์ อมรศักดิ์ (2563 :191-196) ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ ประกอบด้วยงาน 3 ด้าน ได้แก่ (1) การพัฒนาหลักสูตร (2) การจัดการเรียนการสอน (3) การวัดประเมินผล ส่วนกรอบแนวคิดสะเต็มศึกษากับ การนำไปใช้ในชีวิตจริงประกอบด้วย 2 กรอบย่อย ได้แก่ (1) การบูรณาการสะเต็มศึกษา

4 ระดับ ได้แก่ การบูรณาการภายในวิชา การบูรณาการพหุวิทยาการ การบูรณาการสหวิทยาการ และการบูรณาการข้ามวิทยาการ และ (2) การนำไปใช้ในชีวิตรจริง 3 รูปแบบ ได้แก่ การแก้ปัญหาในชีวิตรจริง การสร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตร การทำงานและเศรษฐกิจ

2) สภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$) สภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) ความต้องการจำเป็นสูงสุดอันดับหนึ่ง คือ การประเมินผลการบูรณาการ (PNI modified = 0.3000) อันดับสอง คือ การจัดการเรียนการสอนการบูรณาการ (PNI modified = 0.29256) และอันดับสาม ได้แก่การจัดการเรียนการสอนการสร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานและเศรษฐกิจ (PNI modified = 0.2871) และการประเมินผลการสร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานและเศรษฐกิจ (PNI modified = 0.2871) ซึ่งมีความต้องการจำเป็นเท่ากัน

3) นวัตกรรมบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาคือ “นวัตกรรมบริหารวิชาการสร้างนวัตกรรมเสริมศึกษาเพื่อใช้ในชีวิตรจริง” ประกอบด้วย 3 นวัตกรรมหลัก คือ 1) นวัตกรรมหลักสูตรสร้างนวัตกรรมเสริมศึกษาแก้ปัญหาชีวิตรการทำงานและเศรษฐกิจ 2) นวัตกรรมการเรียนการสอนสร้างนวัตกรรมเสริมศึกษาแก้ปัญหาชีวิตรการทำงานและเศรษฐกิจ และ 3) นวัตกรรมการวัดและประเมินผลนวัตกรรมเสริมศึกษาแก้ปัญหาชีวิตรการทำงานและเศรษฐกิจ

2. คุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาพบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านทักษะ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ และด้านความรู้ ตามลำดับ ทั้งนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวไว้ในมาตราที่ 23 24 และ 26 เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรมเพื่อนำมาใช้ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตรอย่างมีความสุข โดยต้องผสมผสานสาระความรู้และคุณธรรมให้ได้สัดส่วนสมดุลกัน โดยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา และให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน และความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไป ในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมในแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้ โดยคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ครอบคลุมทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ และปัญญา รวมถึงส่งเสริม และสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในคุณค่าปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความสามัคคี สันติวิธี และวิถีประชาธิปไตย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับแนวทางในการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนได้ถูกกล่าวถึงและ

ให้ความสำคัญมากขึ้นควบคู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด สมพร ปานดำ (2562 : 1-2) ได้สรุปการพัฒนาคุณภาพวิชาชีพและยกระดับศักยภาพของกำลังคน ประเภทช่างอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานช่างอุตสาหกรรมเพื่อเชื่อมโยง เข้าสู่กรอบ มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ เนื่องจากผลกระทบจากปัจจัยของการเปลี่ยนแปลงบริบท ทางเศรษฐกิจและสังคมตามพลวัตโลกศตวรรษที่ 21 การปฏิวัติดิจิทัลและการเปลี่ยนแปลง สู่อุตสาหกรรม 4.0 ซึ่งส่งผลให้เกิดการแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมที่ต้องอาศัยแรงงานทักษะสูง ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งปัจจัยด้านคุณภาพของผู้เรียน ผู้สอน หลักสูตรและ อุปกรณ์ สื่อ วัสดุการเรียน และระบบการจัดการที่ยังไม่เชื่อมโยงระหว่างภาคการศึกษาสถาน ประกอบการ และหน่วยงานที่กำกับมาตรฐานด้านอาชีวศึกษาของชาติอย่างเป็นระบบเท่าที่ควร ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ กรอบแนวคิดในการจัดการอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม จึงได้พัฒนา หลักสูตรที่มุ่งสร้างสมรรถนะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนที่จะเป็นกำลังคนระดับฝีมือของประเทศที่เน้น กระบวนการผลิตและพัฒนาากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยต้อง มีความสามารถในการปฏิบัติงานหรือสมรรถนะที่เพียงพอต่อการเติบโตของกลุ่มอุตสาหกรรม และเป็นไปตามนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศ โดยให้มีมาตรฐานช่างอุตสาหกรรมอย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง ภายใต้อำนาจ (Aspirations) 5 ประการ ได้แก่ เข้าถึงการศึกษามีคุณภาพและ มาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access) ได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม (Equity) จัดระบบ การศึกษามีคุณภาพเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ (Quality) และการมีระบบการบริหาร จัดการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) โดยกำหนดเป้าหมายในด้านคุณภาพของ ผู้สำเร็จการศึกษา 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) ด้านสมรรถนะหลักและ สมรรถนะทั่วไป และ 3) ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ซึ่งคุณภาพเหล่านี้ ต้องครอบคลุมความสามารถ ในการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง และดำรงชีวิตในโลกอนาคต และเป็นพลโลกที่มีคุณภาพในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประเด็นสำคัญของหลักสูตรที่มุ่งสร้างสมรรถนะ วิชาชีพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนนี้จะอาศัยกลไกของระบบมาตรฐานสมรรถนะหรือเป็นมาตรฐานกำกับ (Benchmarks) มีเกณฑ์ชี้วัดระดับมาตรฐานช่างอุตสาหกรรม มาตรฐานอาชีพ เชื่อมโยงกับ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ โดยผ่านความร่วมมือในการจัดการศึกษาและพัฒนา หลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และสถานประกอบการภาคเอกชน และสร้างความเชื่อมโยงความต้องการด้านทักษะฝีมือแรงงานช่างอุตสาหกรรมเฉพาะด้านของ สถานประกอบการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ทั้งนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างคุณวุฒิอาชีวศึกษากับ มาตรฐานอาชีพและกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ จะอยู่ในระดับชั้น 3 ถึงชั้น 6 เมื่อเทียบกับมาตรฐานฝีมือ แรงงาน จะอยู่ในระดับ 3 ถึงระดับ 5 (หรือมาตรฐานแรงงานฝีมือแห่งชาติ ในระดับ 1 ถึงระดับ 3)

และเทียบตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ อยู่ในระดับ 3 ถึงระดับ 6 โดยผ่านกลไกของความเชื่อมโยงระหว่างคุณวุฒิการศึกษากับมาตรฐานอาชีพ ได้แก่ การทดสอบ วัดและประเมินผล การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการศึกษาทั้งในและนอกระบบตามอัธยาศัย การเทียบโอนประสบการณ์จากการทำงาน/การฝึกฝนและปฏิบัติจริงจากการทำงาน การสะสมหน่วยการเรียนรู้ การศึกษาต่อเนื่อง/ การศึกษาตลอดชีวิต เพื่อมุ่งพัฒนาและยกระดับศักยภาพบุคลากรให้มีทักษะฝีมือหรือแรงงานช่างอุตสาหกรรมทักษะสูงที่มีคุณภาพและมีระบบมาตรฐานรองรับในระดับประเทศและระดับสากลต่อไป

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคความปรกติถดไปกับคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถดไปทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านการบริหารงานวัดผลและประเมินผล ด้านการบริหารงานสื่อการเรียนการสอน ด้านการบริหารงานวิทยบริการและห้องสมุด ด้านการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และด้านการบริหารงานแผนกวิชา โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกที่เป็น ไปในทิศทางเดียวกันกับคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อยู่ในระดับความสัมพันธ์กันสูง เป็นไปตามสมมติฐานของงานวิจัย สอดคล้องกับจรูณี เก้าเอี้ยน (2557 : 3) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาและเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีความรู้ความสามารถในด้านการบริหารเพราะการบริหารเป็นภารกิจหลักที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการ โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการ เพราะการบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการทำกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น เริ่มตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การพัฒนาการเรียนการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดการประเมินผลการสอนเพื่อให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน หากมองการบริหารงานวิชาการในด้านงานของสถานศึกษา งานบริหารวิชาการ ได้แก่ งานควบคุมดูแลหลักสูตรการสอน อุปกรณ์การเรียน การจัดแบบเรียน คู่มือ การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครู การนิเทศการศึกษา การเผยแพร่งานวิชาการ การวัดผลประเมินผล การประเมินมาตรฐาน สถานศึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สุพิชชา มากะเต (2564 : 116 -130) ผลการวิจัย พบว่า 1. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ปัจจัยคุณลักษณะงานวิชาการ ปัจจัยพฤติกรรมการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาและปัจจัยการบริหารนวัตกรรมการเรียนรู้งานวิชาการของโรงเรียนแต่ละปัจจัยมีค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2. โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายนอก 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและตัวแปรคุณลักษณะงานวิชาการและตัวแปรแฝงภายใน 3 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรพฤติกรรมการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ตัวแปรการบริหารนวัตกรรมการเรียนรู้งานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาและตัวแปรประสิทธิผลการบริหารจัดการงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา 3. โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไคสแควร์ (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ($p > .05$) มีค่าเท่ากับ 222.16 ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/ df) เท่ากับ 1.105 ค่า GFI เท่ากับ 0.99 ค่า AGFI เท่ากับ .098 ค่า CFI เท่ากับ 1.00 ค่า RMSEA เท่ากับ 0.000 และสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติกัดไปที่ส่งผลต่อคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ด้านการบริหารงานแผนกวิชา ด้านการบริหารงานสื่อการเรียนการสอน ด้านการบริหารงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ส่งผลต่อคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สามารถร่วมกันพยากรณ์คุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ร้อยละ 56.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลตามตัวแปร ได้ดังนี้

1. ด้านการบริหารงานแผนกวิชา สามารถร่วมพยากรณ์คุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ ทั้งนี้เนื่องจากด้านการบริหารงานแผนกวิชา ผู้บริหารมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนกวิชาในฐานะเป็นผู้นำขององค์กร ซึ่งผู้บริหารได้ให้ความเอาใจใส่ดูแลครูในแผนกวิชา ส่งเสริมแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สนับสนุนและให้โอกาสในการก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ตลอดจนเป็นที่ปรึกษา จึงส่งผลครูรู้สึกว่ามีความรู้ค่าและมีความสำคัญทำให้เกิดบรรยากาศของการทำงานที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2552 (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2552 : 19) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารแผนกวิชา ไว้ดังนี้ 1. การจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอน

ตารางเรียน ตารางสอน บัญชีวิชาเลือกจัดตารางสอนรวม และตารางสอนส่วนบุคคลของแผนกวิชา

2. ควบคุมดูแล ส่งเสริม กำกับ ติดตามการจัดการเรียนการสอน แก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน การฝึกงาน การวัดผลประเมินผลและการวิจัย ในแผนกวิชาให้เป็นไปตามหลักสูตรและระเบียบแบบแผนของทางราชการ
3. วางแผนและดำเนินงานด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพ การศึกษาของแผนกวิชา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกได้
4. จัดหาดูแลรักษาวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องจักร เครื่องมือของแผนกวิชาให้ใช้งานได้เป็นปกติ และมีเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน
5. สนับสนุนการพัฒนาการเรียนการสอน นวัตกรรม เทคโนโลยีและสิ่งประดิษฐ์ การใช้อุปกรณ์ การเรียนการสอน การเขียนตำรา เอกสารและใบช่วยสอนต่าง ๆ
6. ติดตามและแนะนำเกี่ยวกับการทำโครงการฝึก โครงการสอน แผนการเรียนรู้อุปกรณ์ ใบบงาน ตลอดจนแฟ้มสะสมงาน โดยบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้สอดคล้องกับหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนการสอน
7. ควบคุมการใช้วัสดุการศึกษา และลงทะเบียนผลิตผลของแผนกวิชาให้เป็นไปตามใบบงาน
8. ควบคุมดูแลและพัฒนาสำนักงาน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ให้สะอาดเรียบร้อยทันสมัยอยู่เสมอ
9. ปกครองดูแลบุคลากรในแผนกวิชาให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และเสนอความดีความชอบของบุคลากรในแผนกวิชา
10. ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
11. จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการ และรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น
12. ดูแล บำรุงรักษาและรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษา

2. ด้านการบริหารงานสื่อการเรียนการสอน สามารถร่วมพยากรณ์คุณภาพวิชาชีพอของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ ทั้งนี้เนื่องจากด้านการบริหารงานสื่อการเรียนการสอน ดังที่ เอกซัย กี่สุขพันธ์ (2559 : 16) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า สื่อการเรียนการสอนนั้นหมายถึง อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนหรือการสอนของครูให้ดีขึ้น โดยแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ วารสาร เอกสารต่าง ๆ ที่จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเป็นส่วนช่วยให้เกิดการเรียนการสอน สื่อไม่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ โสตทัศนศึกษา เครื่องมือต่าง ๆ เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายฟิล์ม สตรีป เครื่องฉายภาพยนตร์ สอดคล้องกับ กิติมา ปรีดีดิลก (2551 : 25) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง วัตถุสิ่งของ ภาพ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนหมายถึงตัวบุคคล วิธีการสถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ในการประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบังเกิดผลดี สื่อการเรียนการสอนมีชื่อเรียกแตกต่างกันไป เช่น อุปกรณ์การสอน อุปกรณ์การศึกษา เทคโนโลยีทางการศึกษา เทคโนโลยีทางการสอน โสตทัศนศึกษา โสตทัศนูปกรณ์ สื่อการเรียน แต่ในปัจจุบันนิยมใช้คำว่า “สื่อการสอน” มากกว่า เพราะมีความหมาย

กว้างขวาง มีใช้หมายถึง เพียงสิ่งของที่ใช้ประกอบการสอน แต่หมายถึง ทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นสิ่งของ มีชีวิตก็ตามหากนำมาประกอบการเรียนการสอนแล้วเกิดความ เข้าใจอย่างรวดเร็ว ชัดเจนขึ้น เรียกว่า สื่อการสอนทั้งนั้น โดยสื่อการสอนอาจแบ่งได้เป็น 3 พวกได้แก่ 1. เครื่องมืออุปกรณ์ (Hardware) บางที่เรียกสื่อประเภทหนัก ได้แก่ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องเล่นจานเสียง วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ 2. วัสดุ (Software) บางที่เรียกสื่อประเภทเบา ได้แก่ ฟิล์ม ภาพยนตร์ ม้วนเทป ประกอบเสียง รายการวิทยุ หนังสือเรียน ของจริง หุ่นจำลอง แผนที่ ลูกโลก รูปภาพ ป้ายนิเทศ เป็นต้น 3. เทคนิคหรือวิธีการ (Technique or Method) ได้แก่ เทคนิคในการเรียนแบบ การแสดง การเล่นละคร หุ่น การสาธิต กรรมวิธีการศึกษานอกสถานที่ การจัดนิทรรศการ สอดคล้องกับพีริลลิม มีสมสาร (2561 : 155-166) ผลการวิจัยพบว่า 1. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ประกอบไปด้วย 4 ประเด็น ได้แก่ (1) การพัฒนาหลักสูตร (2) การจัดการเรียนการสอน (3) กิจกรรมเสริมหลักสูตร (4) การวัดและประเมินผล และแนวคิดการพัฒนารู้อิทธิพลของนักเรียนนักศึกษา ประกอบไปด้วย 3 ประเด็น ได้แก่ (1) การพัฒนารู้อิทธิพล (2) การพัฒนารู้อิทธิพล (3) การพัฒนารู้อิทธิพล 2. สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาตามแนวคิดการพัฒนารู้อิทธิพลของนักเรียนนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.614$ และ $SD = 0.836$) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.606$ และ $SD = 0.554$) 3. กลยุทธ์การบริหารวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาตามแนวคิดการพัฒนารู้อิทธิพลของนักเรียนนักศึกษา ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก คือ 1) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอาชีวศึกษา ผู้การพัฒนารู้อิทธิพล กลยุทธ์รอง 1.1) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาอาชีวศึกษา ผู้การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อพัฒนารู้อิทธิพล 1.2) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาอาชีวศึกษา ผู้การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อพัฒนารู้อิทธิพล และ 8 วิธีดำเนินการ 2) ยกระดับการเรียนการสอน การฝึกงานและ กิจกรรมเสริมหลักสูตรผู้การเพิ่มสมรรถนะด้านรู้อิทธิพล และรู้อิทธิพล กลยุทธ์รอง 2.1) จัดหาและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาที่ใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อเพิ่มสมรรถนะด้านรู้อิทธิพลของนักเรียน นักศึกษา 2.2) สร้างเครือข่ายความร่วมมือจากผู้ประกอบการในชุมชนเพื่อยกระดับกิจกรรมเสริมหลักสูตรผู้การพัฒนาสมรรถนะในการรู้อิทธิพล และรู้อิทธิพลของนักเรียน นักศึกษา และ 8 วิธีดำเนินการ 3) ปรับกระบวนการการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างรู้อิทธิพล การรู้อิทธิพล และรู้อิทธิพล กลยุทธ์รอง 3.1) ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัยในการวัดและประเมินผลด้านรู้อิทธิพลของนักเรียน นักศึกษา 3.2) สร้างเครือข่ายการวัดและประเมินผลระหว่างสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อปรับปรุงมาตรฐานด้านรู้อิทธิพลของนักเรียน

นักศึกษา 3.3) ยกระดับการวัดและประเมินผลด้านการรู้ใช้ดิจิทัลเพื่อการพัฒนานวัตกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการในชุมชน และ 9 วิธีดำเนินการ

3. ด้านการบริหารงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน สามารถร่วมพยากรณ์คุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ผู้บริหารมีในการจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว นอกจากสถานศึกษาจะต้องพัฒนาหลักสูตรที่ครอบคลุมส่วนสำคัญดังกล่าวแล้วยังต้องมีการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ สถานศึกษาต้องมีการเตรียมวางแผนเพื่อใช้หลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตรใหม่ และเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร พิจารณาถึงงบประมาณและอาคารสถานที่ว่าพอเพียงหรือไม่ การเตรียมบุคลากรเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรจะดำเนินการโดยวิธีใดการวางแผนงานเพื่อใช้หลักสูตรอย่างละเอียดรอบคอบและมีขั้นตอน จะทำให้การใช้หลักสูตรประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย สถานศึกษาควรมีการส่งเสริมสนับสนุนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติอย่างเหมาะสม เนื่องจากสถานศึกษาแต่ละแห่ง มีบริบทต่างกันความพร้อมต่างกัน อีกทั้งมีความแตกต่างกันในด้านงบประมาณ ทรัพยากร สถานที่ และบุคลากรรวมทั้งผู้เรียนในสถานศึกษาแต่ละสถานศึกษาก็มาจากพื้นเพครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมที่ต่างกันมีความรู้ความสามารถตลอดจนความต้องการที่แตกต่างกัน ดังนั้น การวางแผนในการบริหารจัดการหลักสูตรจึงควรพิจารณาให้สอดคล้องสัมพันธ์กับปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวด้วย นอกจากนี้สถานศึกษาจะต้องมีการติดตาม คุณลักษณะการจัดการจัดทำหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบต่อเนื่องและครบวงจร และนำผลจากการติดตาม กำกับดูแลคุณภาพนั้นมาพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้นซึ่ง สอดคล้องกับที่ อังคณา อ่อนธานี (2563 : 368 - 369) ได้กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตรอันเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้นทั้งในด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล และอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมาย อันใหม่ที่วางไว้การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรอาจเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบตั้งแต่จุดมุ่งหมาย และวิธีการ หรือเปลี่ยนแปลงบางส่วนและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนี้จะมีผลกระทบทางด้าน ความคิดและความรู้สึกนึกคิดของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรจะทำให้ ทราบถึงทิศทางในการจัดการเรียนการสอนซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพ ชีวิตของประชาชน ทั้งนี้เพราะหลักสูตรเป็นสิ่งทีถนนโยบายการศึกษาของชาติลงสู่การปฏิบัติ เป็นตัวบ่งชี้ความเจริญของประเทศ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ประเทศใดจัดการศึกษา โดยมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย มีประสิทธิภาพทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงย่อมได้กำลังคนที่มีคุณภาพ

4. ด้านการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สามารถร่วมพยากรณ์คุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ผู้บริหารได้กระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาวิชาชีพให้แก่ผู้เรียน โดยความร่วมมือระหว่าง 2 องค์กร คือ สถานศึกษา ทำหน้าที่สอนภาคทฤษฎีและการปฏิบัติงาน เบื้องต้น และสถานประกอบการทำหน้าที่ฝึกอาชีพให้แก่ผู้เรียนจากสถานการณ์จริงให้เป็นที่ไปตาม หลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากสถานประกอบการ และยังฝึกให้ผู้เรียนมีนิสัยที่ดี ต่อการทำงาน มีความรู้ความสามารถและชำนาญในงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดีต่อ การทำงาน มีศรัทธาในการประกอบอาชีพ สามารถสร้างงานและพัฒนางานได้ ทั้งนี้จำนวนผู้เข้ารับ การฝึกในสถานประกอบการขึ้นอยู่กับความต้องการของสถานประกอบการ สอดคล้องกับ ศูนย์อาชีวศึกษาทวิภาคี สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2557 : 1) กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของ สถานศึกษา ต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์สอดคล้องกับ นโยบายของสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถานศึกษากับ สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านงบประมาณ มีการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ การวางแผนพัฒนาบุคลากร ตัวบ่งชี้ ที่สำคัญ ได้แก่ การกำหนดยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีแผนปฏิบัติการประจำปี มีโครงการและแผนปฏิบัติการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีสอดคล้องกับนโยบายพัฒนาสถานศึกษา การบริหารจัดการด้านงบประมาณ สถานศึกษาและสถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณ แบบมุ่งเน้นผลงานที่สอดคล้องกับโครงการและแผนปฏิบัติการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี มีการ จัดสรรค่าใช้จ่าย ค่าวัสดุฝึก ค่าอุปกรณ์ ค่าตอบแทน และสวัสดิการ ให้แก่ครูผู้สอน ครูนิเทศครู ฝึก ครูผู้ควบคุมการฝึก และผู้เรียน ระบบข้อมูลสารสนเทศ สถานศึกษาร่วมกับ สถานประกอบการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศที่เป็นปัจจุบัน ทันต่อการใช้งานบริหารจัดการ มีการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบ และมีการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ การพัฒนาบุคลากร สถานประกอบการและสถานศึกษามีการวางแผนพัฒนาบุคลากรร่วมกัน เพื่อส่งเสริมสนับสนุน ให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะวิชาชีพที่จำเป็น ในสถานประกอบการ เทคนิคการสอนและเทคโนโลยีนวัตกรรมที่ทันสมัย

จากผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตึ๊ดไป ที่ส่งผลต่อคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ด้านการบริหารงานวัดผลและประเมินผล และด้านการบริหารงานวิทยบริการและห้องสมุด ไม่ส่งผลต่อคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

ด้านการบริหารงานวัดผลและประเมินผล ไม่สามารถพยากรณ์คุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากด้านการบริหารงานวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารสถานศึกษาในบางครั้งมีการตัดสินใจในการบริหารงาน โดยไม่ได้เปิดโอกาสให้ครูมีการวัดผลและประเมินผลเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องทำการวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียนว่าได้รับผลแค่ไหนเพียงไรหรือจะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร จำเป็นต้องมีการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ที่ครูได้ดำเนินการไปแล้ว ช่วงหนึ่ง ๆ ซึ่งการวัดผลและประเมินผลมีความหมายต่างกัน การวัดผล (Measurement) เป็นการเปรียบเทียบผลที่ได้รับจากการเรียนกับมาตรฐานอันหนึ่งที่ยึดถืออยู่ ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปธรรม คือ จะแสดงผลของการวัดออกมาเป็นตัวเลข เพื่อแสดงว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใด จากที่ได้เรียนไปแล้วและอาจบอกได้หลังสอบว่านักเรียนได้คะแนน (จากการวัด) เท่าไร โดยนำผลที่นักเรียนทำได้กับคำตอบที่ครูเตรียมไว้ว่าเป็นคำตอบที่ถูกไปเปรียบเทียบส่วนการประเมินผล (Evaluation) เป็นการกำหนดค่าหรือราคาจากคะแนนที่เราได้จากการวัดผลนั้น เช่น เก่งหรือไม่เก่ง เราจะต้องใช้วิจารณ์ดูต่อไปอีกด้วย โดยเปรียบเทียบคนอื่นในห้องเดียวกัน

ด้านการบริหารงานวิทยบริการและห้องสมุด ไม่สามารถพยากรณ์คุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากด้านการบริหารงานวิทยบริการและห้องสมุด ผู้บริหารสถานศึกษาบางครั้งมีการตัดสินใจในการบริหารงาน โดยไม่ได้เปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความคิดเห็นในการร่วมกันช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นห้องสมุดเป็นแหล่งวิทยาการ สถานศึกษาทุกแห่งจะต้องมีห้องสมุดไว้คอยบริการให้ความสะดวกแก่ผู้ที่มีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าได้เป็นอย่างดี ห้องสมุดยังเป็นที่เก็บรวบรวมอุปกรณ์ทั้งหลายเอาไว้รวมกัน ซึ่งได้แก่ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ วัสดุทัศนอุปกรณ์ทุกชนิด หนังสือ วารสาร โดยที่มีบรรณารักษ์ได้คอยให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการของห้องสมุดให้มีความสุขต่อการเรียนรู้ สนองตอบต่อทางกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ซึ่งปัจจุบัน ห้องสมุดได้ลดความสำคัญในการเข้าใช้เนื่องจากสังคมโซเชียลได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเทพสุดา เมฆวิสัย (2563 : 246-258) ผลการวิจัยพบว่า 1. กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การส่งเสริมและพัฒนาให้มีแหล่งเรียนรู้และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กรอบแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การพัฒนานักเรียนในด้านดังต่อไปนี้ 1) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) 2) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 3) การวิพากษ์ (Criticism) 4) การสื่อสาร (Communication) 5) การร่วมมือ (Collaboration) 6) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) 7) การตั้งสติ (Composure)

8) ความเป็นพลเมือง (Citizenship) 2. ความต้องการจำเป็นสูงสุดของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์ คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนสมรรถนะหลักที่จำเป็นต้องพัฒนาสูงสุด คือ สมรรถนะการวิพากษ์ จุดแข็งของการบริหารวิชาการ คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ส่วนจุดอ่อนของการบริหารวิชาการ คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล จุดแข็งของสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์ คือ สมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ส่วนจุดอ่อนของสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์ คือ สมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) โอกาส คือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่วนภาวะคุกคาม คือ การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ และสภาพสังคม 3. กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก คือ (1) พลิกโฉมหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยมี 2 กลยุทธ์รอง 8 วิธีดำเนินการ (2) ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยมี 3 กลยุทธ์รอง 10 วิธีดำเนินการ (3) ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยมี 2 กลยุทธ์รอง 9 วิธีดำเนินการ (4) ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยมี 2 กลยุทธ์รอง 6 วิธีดำเนินการ (5) พลิกโฉมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยมี 2 กลยุทธ์รอง 11 วิธีดำเนินการ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตึถัดไป ที่ส่งผลต่อคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตึถัดไป ที่ส่งผลต่อคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานแผนกวิชา ด้านการบริหารงานสื่อการเรียนการสอน ด้านการบริหารงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สามารถร่วมกันพยากรณ์คุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ร้อยละ 56.30 ซึ่งให้เห็นถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไป ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้ผู้บริหารภายใต้สภาพ สังคมใหม่ ความปรกติถัดไป (Next Normal) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรมนุษย์และแนวทางปรับตัว ภายใต้สภาพสังคมใหม่ รวมถึงการปรับตัวของนักทรัพยากรมนุษย์ผู้ความท้าทายของโลกการทำงานใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งทั้ง 2 ประเด็นเกิดจากการปรับแนวคิด ปรับตัว ปรับกระบวนการบริหารที่สอดคล้องกับระบบนิเวศขององค์กรที่เปลี่ยนแปลงไป ในยุคความปรกติถัดไปซึ่งกำลังเริ่มต้นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุค Technology Disruption เป็นการทำงานในรูปแบบที่มนุษย์ต้องทำงานร่วมกับเทคโนโลยีมากขึ้น ส่งผลทำให้งานด้านทรัพยากรมนุษย์ต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ที่สำคัญ นักทรัพยากรมนุษย์และองค์กรจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกการทำงานใหม่ที่ผลักดันให้งาน HR เข้มข้นขึ้นและเป็นส่วน สำคัญในการขับเคลื่อนกลยุทธ์ขององค์กร ดังนั้น แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรมนุษย์จึงต้องปรับเปลี่ยนให้ทันต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในยุคความปรกติถัดไป รวมทั้งการปรับตัวของ HR ที่ต้องพร้อมเผชิญกับความท้าทายสู่การเปลี่ยนแปลงของโลกการทำงานใหม่ที่ไม่มีความเหมือนเดิม

2. ผลการวิจัย พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกติถัดไปกับคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้านการบริหารงานแผนกวิชา มีความสัมพันธ์กันสูงมากต่อคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง จึงเสนอแนะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรปรับตัวภายใต้สภาพสังคมใหม่ของฝ่ายงานด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ โดยที่แนวทางการปรับตัวในงานด้านการจ้างงานจะเห็นได้ว่า รูปแบบของการจ้างงานจะเปลี่ยนไปจากเดิม เนื่องจากรูปแบบการทำงานมีลักษณะเป็นการผสมผสานระหว่างการทำงานที่บ้าน และการทำงานในออฟฟิศ (Hybrid Workplace) การที่ต้องคำนึงถึงการจ้างงานหรือการทำงานร่วมกับผู้สูงอายุที่ต้องมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการทำงานมากขึ้น พร้อมทั้งต้องพัฒนาทักษะเดิมเพื่อรับมือกับโลกที่เปลี่ยนไป (Upskill) และสร้างทักษะใหม่ ๆ เพื่อรองรับกับการปรับเปลี่ยน (Reskill) โดยทุกคนจึงต้องพร้อมในการพัฒนาตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ในด้านการรักษาคนต้องปรับแนวทางให้ธำรงรักษาบุคลากรที่ทั้งเก่งและดีให้อยู่กับองค์กรไปนาน ๆ องค์กรมีระบบการสื่อสารอย่างทั่วถึง อาจผ่อนปรนและยืดหยุ่นเพื่อความคล่องตัวในการทำงาน และให้ความสำคัญในการทำงาน เนื่องจากคนเก่ง มีวิธีการในการทำงานในแบบฉบับของตนเองโดยให้มองถึงผลลัพธ์ที่องค์กรจะได้รับเป็นหลักให้โอกาสในการคิด และสร้างสรรค์วิธีการทำงานของตนเอง ดูแลความสมบูรณ์ทางกาย สุขภาพจิต สุขภาวะด้านปัญญาให้อยู่ดี มีสุข ช่วยสร้างผลการดำเนินงานให้องค์กรบรรลุวิสัยทัศน์ได้อย่างต่อเนื่อง

3. จากผลการวิจัย พบว่าการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตติดไป สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ด้านการบริหารงานวิทยบริการและห้องสมุด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด จึงเสนอแนะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญการเปลี่ยนแปลงวางแผนในการปรับปรุงระบบการพัฒนาพนักงานใหม่ให้สอดคล้องกับการเติบโตขององค์กรในอนาคตด้วยเช่นกัน การเรียนรู้ อบรม แบบดั้งเดิม มันอาจจะไม่มีอีกต่อไปหรือมีน้อยลงไปเยอะ อีกอย่างก็คือ การปรับปรุงระบบเทคโนโลยี ระบบ IT Network ให้มีความเสถียรมากขึ้น และรวดเร็วมากขึ้น กว่าเดิม รูปแบบการใช้ชีวิตของผู้คนทั่วโลกที่เปลี่ยนไปหลังวิกฤติโควิด 19 สะท้อนให้เห็นเทรนด์สำคัญ ๆ ในอนาคตที่เกิดจากพฤติกรรมและทัศนคติในการดำรงชีวิตที่ไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป โดยเฉพาะการเปิดรับเทคโนโลยี บริการดิจิทัลใหม่ ๆ รวมถึงแพลตฟอร์มออนไลน์ ซึ่งตอบโจทย์เรื่องความสะดวกสบาย โดยมุ่งเน้นเรื่องความปลอดภัยด้านสุขอนามัย และผลกระทบกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น นำไปสู่เทรนด์การใช้ชีวิตแบบ Next Normal ที่จะเริ่มขยายตัวในวงกว้าง พร้อมทั้งมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตและระบบเศรษฐกิจ

4. จากผลการวิจัยคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด จึงเสนอแนะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรพิจารณาการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการความรู้ ทำให้ได้รูปแบบการจัดการความรู้ในรูปแบบสถานศึกษายุคใหม่จะไม่มีผู้สอน ไม่มีผู้เรียน มีแต่ผู้เรียนรู้และผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitator) ที่คอยช่วยเหลือผู้เรียนในเรื่องต่าง ๆ ผู้สอนจะต้องเรียนรู้ไปพร้อม ๆ ผู้เรียนเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ การจัดการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ต้องเน้นเรื่องปฏิสัมพันธ์การสอน มุมมองใหม่ ๆ ให้กับผู้เรียน การสื่อสารผ่านสื่อกลาง ผ่านเทคโนโลยี สารสนเทศ การทำงานผ่านโลกเสมือน การสอนแบบโครงงานเป็นวิธีการสอนหนึ่งที่สามารถบูรณาการให้ผู้เรียนพัฒนาในหลายด้าน กิจกรรมการเรียนรู้จะต้องส่งเสริมกระบวนการคิดที่ซับซ้อน ปรับเปลี่ยนการสอนที่มุ่งให้เนื้อหาครบตามมาตรฐานแต่ ผิดเฟิน ซึ่งไม่ได้เน้นการใช้เหตุผล หรือทักษะในการแก้ไขปัญหา นอกจากนี้ต้องกระตุ้นให้เห็นเรื่องหลัก ๆ ที่สำคัญ มีการบูรณาการ หลักสูตร และใช้แนวคิดสหวิทยาการที่จะส่งผลให้ผู้เรียนมีเวลา และมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตติดไปกับคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง โดยวิธีวิจัยแบบผสมผสานเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก
2. ควรศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคความปรกตติดไปกับคุณภาพวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง ด้วยวิธีวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมหรือวิจัยปฏิบัติการเพื่อนำไปปรับประยุกต์ให้เหมาะสมกับวิทยาลัยแต่ละแห่งที่มีความแตกต่างกัน